

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg synes, det er utroligt, at man som hr. Torben Lund stiller sig op på Folketingets talerstol en tirsdag i februar og drøfter, hvor mange kronisk syge der er. Der er hverken flere eller færre i dag eller i morgen, afhængigt af dette forslag, hr. Torben Lund. Det har aldrig været overladt til politikerne at definere, hvem der er kronisk syge. Det har været en lægelig diagnose, det har været en lægelig definition, og det synes jeg faktisk vi fortsat skulle lade det være.

Det, der er hovedsagen, er: Vi har forbedret forholdene for disse mennesker.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jamen jeg synes, det lige skal med, at i den debat, vi havde den 9. november 1988, var det jo et helt andet forslag, vi tog stilling til. Det er jo et helt andet forslag, vi står med i dag. Det synes jeg skal med.

(Kort bemærkning).

Torben Lund (S):

Jeg bliver mere og mere foruroliget over, hvad fru Kirsten Lee kan få sig selv til at sige, og når fru Kirsten Lee siger, at vi andre siger utrolige ting, må jeg sige, at det gør fru Kirsten Lee bestemt også.

Jeg er helt enig i, at vi som folketingsmedlemmer ikke skal forsøge at foretage lægefaglige vurderinger, men det er ikke rigtigt at sige, at vi ikke kan tale om definitionen af en kronisk syg i denne sammenhæng. Man skulle ikke tro, at fru Kirsten Lee overhovedet havde læst det lovforslag, vi behandler. Man har jo lige nøjagtig i lovforslagets bemærkninger defineret, hvad man forstår ved en kronisk syg, der skal undtages fra lovgivningen, altså undtages fra den særlige selvrisiko. Det er jo lige nøjagtig dem, der har en medicinudgift på mere end 300 kr. pr. måned i egenudgift, der falder ind under den særlige ordning. Det er dem, man definerer som kronisk syge. Når det er tilfældet, må det da også være rimeligt, at vi andre netop beskæftiger os med, hvordan man har defineret en kronisk syg i forhold til denne lovgivning.

Sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Jeg vil bestemt opfordre hr. Torben Lund til at stille det spørgsmål i udvalget, så vi kan få givet så godt et svar som overhovedet muligt.

Men ellers vil jeg gerne sige mange tak for tilslutningen til lovforslaget. Det er jo, som andre har nævnt det, en opfølgning af finanslovsaftalen, og at partier kan have en forskellig stemmeføring i forhold til dette lovforslag og i forhold til det lovforslag, regeringen tidligere havde fremme, er jo ikke så mærkeligt, for der er tale om to forskellige forslag.

Under finanslovsdrøftelserne kom man jo netop ind på en aftale, der gik ud på et indhold, hvor vi bl.a. skulle indføre en egenbetalingsgrænse på 800 kr., og det er altså det, dette lovforslag udmønter.

Jeg synes også, det hører med i den økonomiske vurdering af det, at vi kan konstatere, at der fortsat er store stigninger i udgifterne inden for dette område, inden for det sidste års tid stigninger på en 13-14 pct., og en del af disse stigninger skyldes prisstigninger, men en del skyldes bestemt også stigninger i mængden, der bliver solgt og forbrugt.

Det var jo først og fremmest hr. Torben Lund og fru Birgitte Husmark, der var kritiske over for lovforslaget her. Kritikken gik først og fremmest på, hvad det nu er for et stort bureaukrati, man bygger op, og at det bliver administrativt besværligt. Jeg har jo selvfølgelig bemærket i den debat, der har været, før lovforslaget blev fremsat, at Socialdemokraterne har været vældig optaget af, at nu skulle der oprettes et stort edb-registreringssystem, hvor vi kunne overvåge folk og få alt på edb. Og så er det måske trist for Socialdemokraterne, at det ikke er den model, der bliver lagt frem fra regeringens side. Det, vi ønsker i regeringen, er at få et praktisk og jordnært system, og der er nævnt det udgangspunkt, man skal bruge for det system, der skal bygges op. Udgangspunktet er, at folk først og fremmest selv skal holde styr på, hvornår de når 800-kr.s-grænsen.

Når det ikke i selve lovforslaget i alle detaljer er fastlagt, hvordan administrationsordningen skal se ud, hænger det også sammen med, at der skal være nogle forhandlinger om det med Sygesikringen, men jeg er helt overbevist om, at det selvfølgelig vil være muligt at finde en praktisk og jordnær ordning. Derfor er jeg slet ikke angst for, at det hele bliver slugt i bureaukrati og besvær.